

Klein begonnen groot gewonnen

**“ H o o r s p e l r o n d o m
k e r s t f e e s t g e z i e n
v a n u i t A b r a h a m ”**

Gelezen door

Verteller 1 - *Sara / Sarai*

Verteller 2- *Abram / Abraham*

Verteller 3 - *Stem*

Verteller 4 - *Andere stem*

Auteur en regie: Ds. G. (Gerrit) de Klein

Kerstfeest

Klein begonnen groot gewonnen

Deel 1

Stem Abram en Sarai, een echtpaar dat 2000 jaar voor het begin van onze jaartelling leefde in Mesopotamië. Ze hadden het, naar de mens gesproken goed. Alles wat hun hartje begeerde? Er was veel vruchtbaarheid en welvaart. De stad en streek waar ze woonden was welvarend in alle opzichten. De mensen waren erg met geloofszaken bezig. De god van vruchtbaarheid, de god van de maan, noem ze allemaal maar op. Vooral die maangod was nogal populair, behalve bij Abram en Sarai.

Abram Wij doen niet mee aan al die vormen van godsdiensten, ergens diep van binnen weten we dat er een 'andere God' moet zijn. Niet een door mensen bedachte God, maar een God die het bestaan in zichzelf heeft. Niet met handen gemaakt, niet door mensen bedacht.

Stem Zij kenden nog het ingeschapen godsbesef, dat elk mensenkind heeft gekregen en zich laat gelden als ons geweten.

Sarai Denk je ook niet Abram dat er een God moet zijn die op ons lijkt?

Abram Dan zal het toch veel eerder zo zijn Sarai dat wij op die God lijken. Wij hebben ons zelf niet gemaakt, als er een mensenmaker is dan moet dat de God zijn die wij nog niet kennen.

Sarai Al die goden die de mensen achterna lopen, dat is toch helemaal niet logisch Abram. Als er evenveel goden zijn als mensen wensen wat hebben al die goden dan als uniekheid? Niets toch.

Stem De God die Abram en Sarai nog niet kenden heeft Zichzelf aan hen bekend gemaakt. Abram, zei de Here God, Ik heb je iets te vertellen, luister.

- Abram** Sarai, ik moet je iets heel bijzonders vertellen, luister eens wat mij overkomen is, Ik heb de stem van de Here God gehoord, Ik heb met de Here God gesproken. Of beter gezegd Sarai, de Here God heeft tegen mij gesproken en weet je wat Hij gezegd heeft?
- Sarai** Natuurlijk weet Ik dat niet Abram, vertel het me Ik ben zo benieuwd.
- Abram** De Here God zei: 'Trek weg uit je land, verlaat je familie, verlaat ook je naaste verwanten...
- Sarai** Weg uit ons land, Abram, bij onze familie weg? Waarom Abram, waar moeten we dan naar toe gaan? Kunnen we niet gewoon hier blijven, je kunt toch ook hier wel met de Here God praten, Abram? Waarom weg gaan?
- Abram** Wacht nou even Sarai, de Here zei nog meer, Hij zei ook: ga naar het land dat Ik je zal wijzen. Ik zal je tot een groot volk maken, Ik zal je zegenen, Ik zal je aanzien geven, een bron van zegen zul je zijn. Ik zal zegenen wie jou zegenen, wie jou bespot, zal Ik vervloeken. Door jou zullen alle volken op aarde gezegend worden'. De Here God wijst ons de weg waarlangs wij moeten gaan Sarai en Hij wijst ook het land waarheen die weg ons voert.
- Sarai** En wat doe je Abram? Ga je het doen en wie mogen er dan mee? Ik toch ook Abram?
- Abram** Jij ook Sarai, jij mag ook mee op onze weg met de Here God.

Einde deel 1

Deel 2

- Stem** Abram en Sarai gaan, het hele gezin gaat mee, nou ja, gezin, ze hadden geen kinderen, nog niet! Wel de belofte dat ze die zouden krijgen en speciaal de belofte dat uit hun kinderen ook de beloofde Verlosser zou komen. De beloofde Redder der wereld, zal geboren worden uit het nageslacht van dit, nu nog kinderloze echtpaar. Abram betekent: vader; ook wel: verheven vader. Hij krijgt later van God een nieuwe naam: Abraham, dat betekent: vader van een grote menigte; ook wel: vader van veel volken. Abram ging weg uit zijn land, zoals de Here God hem had opgedragen. Hij was toen vijfenzeventig jaar. Hij nam zijn vrouw Sarai mee en ook Lot, de zoon van zijn broer, en ook alle bezittingen die ze hadden. Zo gingen ze op weg naar Kanaän, daarheen wees de Here God hen de weg. Toen ze daar waren aangekomen, trok Abram het land door tot aan de elk van More, bij Sichem. In die tijd werd het land bewoond door de Kanaänieten. Maar de Here God verscheen aan Abram en zei: 'Ik zal dit land aan jouw nakomelingen geven.' Toen bouwde Abram op die plaats een altaar voor de Here God die aan hem verschenen was. De Here God was voor Abram een echte vriend geworden. Enige tijd later richtte de Here God zich opnieuw tot Abram nu in een visioen: 'Wees niet bang, Abram: Ikzelf zal jou als een schild beschermen. Je loon zal vorstelijk zijn.'
- Abram** Maar Here God, wat voor zin heeft het mij te belonen? Ik zal kinderloos sterven, en alles wat ik bezit zal het eigendom worden van Eliëzer uit Damascus. U hebt mij immers geen nakomelingen gegeven; daarom zal een van mijn dienaren mijn erfgenaam worden.
- Stem** Maar de Here God zei: 'Nee, niet je dienaar zal jouw bezittingen erven, maar een kind dat jijzelf zult verwekken.' Daarop leidde hij Abram naar buiten. 'Kijk eens naar de hemel,' zei Hij, 'en tel de sterren, als je dat kunt.' En Hij verzekerde hem: 'Zo zal het ook zijn met jouw nakomelingen.'
- Abram** Ik vertrouw op U, Here God, U zult doen wat U beloofd hebt, Ik heb geleerd dat Ik helemaal op U vertrouwen kan, U hebt mij de steeds opnieuw de weg gewezen op mijn levensloop en U zult zeker niet ophouden met mij te helpen in mijn leven.
- Stem** Dat vertrouwen en het vaste geloof in God die zijn levensgids is, rekende God Abram toe als een rechtvaardige daad.

- Sarai** Ik ben nog steeds niet zwanger Abram en zal het nooit worden Abram, we zullen iets moeten bedenken om nakomelingen te krijgen. Luister Abram, de Here God houdt mijn moederschoot gesloten. Je moest maar met mijn slavin slapen, misschien kan Ik door haar nakomelingen krijgen.
- Abram** Misschien heb je wel gelijk Sarai en zal ook zo de belofte van de Here God wel vervuld kunnen worden.
- Stem** Abram stemde met Sarai's voorstel in en Sarai gaf hem haar Egyptische slavin Hagar tot vrouw; Abram woonde toen tien jaar in Kanaän. Hij sliep met Hagar en zij werd zwanger. Toen Hagar merkte dat ze zwanger was, verloor ze elk respect voor haar meesteres.

Einde deel 2

Deel 3

- Sarai** Abram, nu Hagar zwanger is minacht ze mij, ze doet verwaand en negeert mij helemaal, dat is toch niet rechtvaardig Abram.
- Abram** Ze zal het zo kwaad niet bedoelen Sarai, ze is zwanger, dan reageren vrouwen emotioneler en anders.
- Sarai** Als je maar weet Abram, dat jij voor het onrecht dat mij wordt aangedaan verantwoordelijk bent! Ik heb je mijn slavin ter beschikking gesteld, en nu ze weet dat ze zwanger is toont ze geen enkel respect meer voor mij. Laat de Here God maar beoordelen wie er in zijn recht staat: Ik of jij.
- Abram** Het is jouw slavin, doe met haar wat je goeddunkt.'
- Stem** Toen maakte Sarai Hagar het leven zo zwaar dat ze vluchtte. Een engel van de Here God trof haar in de woestijn aan bij een waterbron, de bron die aan de weg naar Sur ligt. 'Hagar, slavin van Sarai, waar kom je vandaan en waar ga je heen?' vroeg hij. 'Ik ben gevlucht voor Sarai, mijn meesteres,' antwoordde ze. 'Ga naar je meesteres terug,' zei de engel van de Here God, 'en wees haar weer gehoorzaam.' En hij vervolgde: 'Ik zal je heel veel nakomelingen geven, zo veel dat ze niet te tellen zullen zijn. Je bent nu zwanger en je zult een zoon ter wereld brengen. Die moet je Ismaël noemen, want de Here God heeft gehoord hoe zwaar je het te verduren had. Toen riep zij de Here God, die tot haar had gesproken, zo aan: 'U bent een God van het zien. Want,' zei ze, 'heb Ik hier niet hem gezien die naar mij heeft omgezien?' Daaraan dankt de bron die daar is zijn naam, Lachai-Roï; dat betekent: bron van de levende die mij ziet'. Hagar bracht een zoon ter wereld, en Abram noemde de zoon die zij hem gebaard had Ismaël. Abram was zesentachtig jaar toen Hagar hem Ismaël baarde. Toen Abram negenennegentig jaar was, verscheen de Here God opnieuw aan hem en zei: 'Ik ben God, de Ontzagwekkende. Leef in verbondenheid met mij, leid een onberispelijk leven. Ik wil met jou een verbond aangaan en Ik zal je veel, heel veel nakomelingen geven.'
- Abram** Here mijn God.

Stem En Abram boog zich diep neer en God zei: 'Ik doe jou deze belofte: je zult de stamvader worden van een menigte volken. Je zult voortaan niet meer Abram heten maar Abraham, want Ik maak je de vader van vele volken. Ik zal je bijzonder vruchtbaar maken. Er zullen veel volken uit je voortkomen en onder je nazaten zullen koningen zijn. Ik sluit een verbond met jou en met je nakomelingen, met alle komende generaties, een eeuwigdurend verbond: Ik zal jouw God zijn en die van je nakomelingen. Heel Kanaän, het land waar je nu als vreemdeling woont, zal Ik jou en je nakomelingen voor altijd in bezit geven, en Ik zal hun God zijn. Jij moet je houden aan dit verbond met mij, evenals je nakomelingen, generatie na generatie. Verder zei God tegen Abraham: 'Wat je vrouw Sarai betreft, voortaan moet je haar niet Sarai noemen maar Sara. Sara want dat kan worden vertaald als 'vorstin'. Ik zal Sara zegenen en jou bij haar een zoon geven. Ik zal haar zo rijk zegenen dat er volken uit haar zullen voortkomen en er koningen van haar zullen afstammen.'

Abraham Ha, ha, ja, ja, hoe zou iemand van honderd nog een kind kunnen krijgen? En Sara, zou zij op haar negentigste nog een kind ter wereld kunnen brengen? Here God: Ik zou al gelukkig zijn als Ismaël onder Uw bescherming mocht staan.

Stem Maar God zei: 'Nee, je vrouw Sara zal je een zoon baren, die je Isaak moet noemen, want Abraham, Isaak betekent: 'hij lacht'. Met hem zal Ik mijn verbond voortzetten. Het zal een eeuwigdurend verbond zijn, dat ook voor zijn nakomelingen zal gelden. En wat Ismaël betreft, Ik verhoor je: Ik zal hem zegenen, hem vruchtbaar maken en hem veel, heel veel nakomelingen geven. Twaalf stamvorsten zal hij verwekken en er zal een groot volk uit hem voortkomen. Maar mijn verbond zal Ik voortzetten met Isaak, de zoon die Sara je volgend jaar omstreeks deze tijd zal baren.' Nadat God zo met hem gesproken had, ging hij bij Abraham vandaan.

Einde deel 3

Deel 4

- Stem** De Here God zag om naar Sara zoals Hij had beloofd, Hij gaf haar wat Hij had toegezegd: Sara werd zwanger en baarde Abraham op zijn oude dag een zoon, op de vastgestelde tijd, die God hem had genoemd. Abraham noemde de zoon die hij gekregen had en die Sara hem gebaard had, Isaak en hij besneed Isaak toen deze acht dagen oud was, zoals God hem had opgedragen. Abraham was honderd jaar toen zijn zoon Isaak werd geboren.
- Sara** God maakt dat Ik kan lachen en iedereen die dit hoort zal met mij mee lachen. Wat ben Ik ongelooflijk blij dat de verwachte zoon geboren is nota bene uit mij, mijn schoot is op mijn oude dag van onvruchtbaar, vruchtbaar geworden. Ik ben moeder, van de aan Abraham beloofde zoon. Wie had Abraham durven voorspellen dat Ik ooit een kind de borst zou geven? En toch heb Ik hem op zijn oude dag nog een zoon gebaard!
- Stem** Precies zoals Hagar zich had gedragen ten opzichte van Sara, die ze geminacht had omdat Sara toen niet zwanger kon worden en zij, Hagar lekker wel, precies zo gedroeg de zoon van Hagar, Ismaël zich, hij bespotte Sara die in haar oudheid zwanger was geworden.
- Sara** Abraham je moet Hagar en Ismaël wegsturen, ze maken mij bespottelijk en Ik wil niet dat mijn zoon Isaak later de erfenis moet delen met de zoon van die slavin.
- Abraham** Maar Sara, Ismaël is mijn eigen zoon, Ik kan toch moeilijk mijn eigen zoon wegsturen, ook met Ismaël ben Ik blij Sara, hij is ook mijn kind.
- Stem** Maar God zei tegen Abraham: 'Je hoeft je niet bezwaard te voelen vanwege de jongen of je slavin. Alles wat Sara je vraagt moet je doen, want alleen de nakomelingen van Isaak zullen gelden als jouw nageslacht. Maar ook uit de zoon van je slavin zal Ik een volk doen voortkomen, omdat ook hij een kind van je is.' Zoals Sara het voorgesteld had, zo gebeurde het en de Here God beschermde ook Ismaël zodat de jongen voorspoedig opgroeide. Ook Isaak de zoon die Abraham en Sara op hun oude dag nog van de Here God gekregen hadden groeide op tot een jonge sterke knaap. Abraham was niet alleen een eigen zoon beloofd door de Here God, maar via deze zoon van Abraham zal uiteindelijk ook Gods Zoon geboren worden.

Het verbond met Abraham Zijn vrind bevestigt God van kind tot kind, door de gave van Zijn eigen Kind.

Abraham zal niet geweten hebben hoe meesterlijk de Here God dit allemaal vooraf heeft geordend en heeft laten opschrijven, zodat het voor iedereen ook na te lezen is. Meesterlijk was ook de grote beproeving die Abraham te dragen kreeg. Een beproeving waarin wij de offergave van God de Vader al getekend zien. Abraham zag die tekening niet, hij ondervond ten diepste wat het betekent God te gehoorzamen en te vertouwen op Zijn uitkomst. Hoor maar wat de Bijbel zegt over deze proef op de som.

Enige tijd later stelde God Abraham op de proef. 'Abraham!' zei hij. 'Ik luister,' antwoordde Abraham. 'Roep je zoon, je enige, van wie je zoveel houdt, Isaak, en ga met hem naar het gebied waarin de Moria ligt. Daar moet je hem offeren op een berg die Ik je wijzen zal.' De volgende morgen stond Abraham vroeg op. Hij zadelde zijn ezel, nam twee van zijn knechten en zijn zoon Isaak met zich mee, hakte hout voor het offer en ging op weg naar de plaats waarover God had gesproken. Op de derde dag zag Abraham die plaats in de verte liggen. Toen zei hij tegen de knechten: 'Blijven jullie hier met de ezel. Ikzelf ga met de jongen verder om daarginds neer te knielen. Daarna komen we naar jullie terug.' Hij pakte het hout voor het offer, legde het op de schouders van zijn zoon Isaak en nam zelf het vuur en het mes. Zo gingen zij samen verder. 'Vader,' zei Isaak. 'Wat wil je me zeggen, mijn jongen?' antwoordde Abraham. 'We hebben vuur en hout,' zei Isaak, 'maar waar is het lam voor het offer?' Abraham antwoordde: 'God zal zich zelf van een offerlam voorzien, mijn jongen.' En samen gingen zij verder. Toen ze waren aangekomen bij de plaats waarover God had gesproken, bouwde Abraham daar een altaar, schikte het hout erop, bond zijn zoon Isaak vast en legde hem op het altaar, op het hout. Toen pakte hij het mes om zijn zoon te slachten. Maar een engel van de HEER riep vanuit de hemel: 'Abraham, Abraham!' 'Ik luister,' antwoordde hij. 'Raak de jongen niet aan, doe hem niets! Want nu weet Ik dat je ontzag voor God hebt: je hebt Mij je zoon, je enige, niet willen onthouden.' Toen Abraham opkeek, zag hij een ram die met zijn horens verstrikt was geraakt in de struiken. Hij pakte het dier en offerde dat in de plaats van zijn zoon. Abraham noemde die plaats 'De HEER zal erin voorzien'. Vandaar dat men tot op de dag van vandaag zegt: 'Op de berg van de HEER zal erin voorzien worden.'

Deel 5

Stem Tussen Abraham en Sara en hun zoon Isaak en de geboorte van de Here Jezus Christus liggen bijna twintig eeuwen. Een tijd waarin van generatie op generatie de Here God trouw is gebleven aan de belofte aan Abraham. Het Nieuwe Testament begint dan ook met het noemen van de vervulling van die belofte: Overzicht van de afstamming van Jezus Christus, zoon van David, zoon van Abraham. Van de geboorte van de Here Jezus geeft de Bijbel een nauwkeurig verslag.

Mattheüs schrijft in zijn boek: Toen zijn moeder Maria al was uitgehuwelijkt aan Jozef maar nog niet bij hem woonde, bleek ze zwanger te zijn door de Heilige Geest. Haar man Jozef, die een rechtschapen mens was, wilde haar niet in opspraak brengen en dacht erover haar in het geheim te verstoten. Toen hij dit overwoog, verscheen hem in een droom een engel van de Heer. De engel zei: 'Jozef, zoon van David, wees niet bang je vrouw Maria bij je te nemen, want het kind dat ze draagt is verwekt door de Heilige Geest. Ze zal een zoon baren. Geef hem de naam Jezus, want hij zal zijn volk bevrijden van hun zonden.' Dit alles is gebeurd opdat in vervulling zou gaan wat bij monde van de profeet door de Heer is gezegd: 'De maagd zal zwanger zijn en een zoon baren, en men zal hem de naam Immanuël geven,' wat in onze taal betekent: 'God met ons'. Jozef werd wakker en deed wat de engel van de Heer hem had opgedragen: hij nam haar bij zich als zijn vrouw, maar hij had geen gemeenschap met haar voordat ze haar zoon gebaard had. En hij gaf hem de naam Jezus.

Andere stem Lucas schrijft ook heel nauwkeurig over de geboorte van de Here Jezus, hij schrijft: In die tijd kondigde keizer Augustus een decreet af dat alle inwoners van het rijk zich moesten laten inschrijven. Deze eerste volkstelling vond plaats tijdens het bewind van Quirinius over Syrië. Iedereen ging op weg om zich te laten inschrijven, ieder naar de plaats waar hij vandaan kwam. Jozef ging van de stad Nazaret in Galilea naar Judea, naar de stad van David die Betlehem heet, aangezien hij van David afstamde, om zich te laten inschrijven samen met Maria, zijn aanstaande vrouw, die zwanger was. Terwijl ze daar waren, brak de dag van haar bevalling aan, en ze bracht een Zoon ter wereld, haar eerstgeborene. Ze wikkelde Hem in een doek en legde Hem in een voederbak, omdat er voor hen geen plaats was in het nachtverblijf van de stad.

Niet ver daarvandaan brachten herders de nacht door in het veld, ze hielden de wacht bij hun kudde. Opeens stond er een engel van de Heer bij hen en werden ze omgeven door het stralende licht van de Heer, zodat ze hevig schrokken. De engel zei tegen hen: 'Wees niet bang, want ik kom jullie goed nieuws brengen, dat het hele volk met grote vreugde zal vervullen: vandaag is in de stad van David voor jullie de Redder geboren, Hij is de Messias. Dit zal voor jullie het teken zijn: jullie zullen een pasgeboren kind vinden dat in een doek gewikkeld in een voederbak ligt.' En plotseling voegde zich bij de engel een groot hemels leger dat God prees met de woorden: 'Eer aan God in de hoogste hemel en vrede op aarde voor alle mensen die Hij liefheeft.

Einde deel 5

Deel 6

Stem Abraham en Sara, twee mensen die in een tijd leefden waarin mensen godsdienst hoog in het vaandel hadden. Zij deden niet mee met de aanbidding van allerlei goden die de mensen bedacht hadden of die hen op de mouw gespeld waren door de duivel. Abraham en Sara een echtpaar dat in de heilsgeschiedenis een bijzondere plaats mag innemen. Velen kennen het lied: God, die aan ons zich openbaarde, regeert en oordeelt heel de aarde. Zijn woord wordt altijd trouw volbracht tot in het duizendste geslacht. 't Verbond met Abraham zijn vrind bevestigt Hij van kind tot kind.

Andere stem Duizenden keren is dit lied gezongen bij de doop aan evenzovele mensen, die deel mochten hebben aan dit verbond dat de Here God gesloten heeft.

Stem Maar alleen door die Ene Verbondszoon kon de volkomen vervulling van dit heilsverbond gerealiseerd worden. Alleen door het geven van Zijn eniggeboren Zoon kon de Here God verzoening tot stand brengen tussen de Hem en de mens.

Andere stem Offer Mij jouw zoon, Abraham, had de Here God gezegd. Abraham had het willen doen, gehoorzaam aan de Here God in het volste vertrouwen dat Hij met de beproeving ook de goede uitkomst zou geven. God zal Zichzelf van een offerlam voorzien, had hij geantwoord toen Isaak vroeg waar het offerlam was.

Stem God had zichzelf daar bij Abraham op de berg in het gebied Moria van een offer voorzien.

Andere stem Dit offerlam, daar door Abraham gebracht, wijst op het meerdere offerlam, wijst op het volmaakte offerlam, Jezus Christus, Gods eniggeboren Zoon die op de wereld kwam om de mens te redden van zonde en dood.

Stem Alles in het Oude Testament wijst vooruit naar de komst van de Here Jezus.

Andere stem Alles in de vier Evangeliën, Mattheüs, Marcus, Lucas en Johannes wijst op de geboorte van de Here Jezus en op al het heilswerk dat Hij volbracht heeft.

Stem Alles in de brieven van het Nieuwe Testament wijst op de Here Jezus Christus als het Hoofd van Zijn Gemeente. Zijn Gemeente waar iedereen levend lidmaat van mag zijn door het geloof in de Here Jezus Christus.

Andere stem In het machtige boek Openbaring, waarin de Here Jezus Zelf de lezer openbaart welke rijke beloften van de Here God nog wachten op vervulling, zien we de onvoorwaardelijke belofte van Zijn wederkomst.

Stem Hij, Jezus Christus, die geboren werd in een kribbe in een stal.

Andere stem Hij, die opgroeide tot volwassen man en de mens in alles gelijk werd.

Stem In alles gelijk behalve de zonde...

Andere stem Hij, die in alle situaties volkomen gehoorzaam bleef aan Zijn hemelse Vader.

Stem Hij, die wonderen verrichtte en tekenen deed, die er op wezen dat Hij de beloofde Christus werkelijk is.

Andere stem Hij, die niet terugschold als men op Hem schold.

Stem Hij, die het beste voor had met alle mensen.

Andere stem Hij, die door de mensen werd gekruisigd en begraven als bewijs dat Hij gestorven was.

Stem Hij, die als Prins der glorie werd begraven, maar met Wie de Here God ook de zondeschuld begroef die Hij op Zijn schouders had genomen.

Andere stem Stond zonder schuld, volkomen frank en vrij tussen de doden uit op.

Stem Hij die met de opstanding, liet zien dat het schuldbewijs van zondeschuld afdoende was voldaan. Die om onze zonden moest sterven, om onze rechtvaardiging is opgestaan.

Andere stem Hij, die in het boek Openbaring belooft dat er een nieuwe aarde en nieuwe hemel zullen komen.

Stem Hij, die alle tranen zal afwissen en die belooft dat er geen dood meer zal zijn, geen rouw, geen jammerklacht, geen pijn. Die zegt: zie Ik maak alle dingen nieuw!

Andere stem Die vernieuwing komt er precies zoals Hij het gezegd heeft.

Stem Abraham vertrouwde op de Here God en kwam niet beschaamd uit. Uit wat klein begon met één enkele werd groot gewonnen. Groot in kracht en groot in getal, talrijker dan de sterren, niet te tellen zoveel.

Andere stem Evenals de niet te tellen grote schare die we zien rondom de troon van het Lam, waarover het boek Openbaring ook schrijft en dat de Here Jezus laat zien als het Lam op de troon.

Stem Voor wie Hem aanvaard heeft als Heiland is kerstfeest meer dan een kindje in een kribbe. Voor hen is kerstfeest Christus feest, feest van **klein begonnen maar groot gewonnen!**

Einde deel 6